

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
De Heiligen der laatste Dagen.

„Doch al ware het ook dat wij, of een Engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij verloofte?”

GAL. 1:8.

No. 11.	Abonnementsprijs per jaar:	3e Jaargang
1 JUNI.	Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	1898.

REDEVOERING,

door President GEORGE Q. CANNON, gehouden in den Tabernakel
te Salt Lake City, in October 1897.

De zending der Heiligen. — Hoe Satan gebonden zal worden. —
De naderende oordeelen. — De goddeloosheid der wereld. —
Een reinigingstijd bestaat. — Wie zijn de kinderen
Gods? — De Geest van openbaring is met de
Kerk. — Het wederkeeren der tien stammen.

De hoop en vooruitzichten van de Heiligen der laatste Dagen zijn waarschijnlijk verschillend van die van eenig ander volk in het Christendom, indien niet in de wereld. Wij zien uit, als Ouderling Penrose gezegd heeft, naar den tijd wanneer oorspronkelijke toestanden hersteld zullen worden; wanneer wij het paradijs op aarde zullen hebben, wanneer Satan gebonden zal worden, wanneer eene regeering van rechtvaardigheid zal aanbreken, wanneer zonde verwijderd zal worden van de oppervlakte der aarde, wanneer wat de duizendjarige heerlijkheid genoemd wordt, zal aanbreken. Wij verwachten dat dit niet geheel en al door de tusschenkomst van den Heere zal teweeggebracht worden, maar door den arbeid van den mensch, geleid door den Heere, om deze uitkomst te volbrengen. Ik weet van geen ander volk op de oppervlakte der aarde, dat zich overgeeft aan deze vooruitzichten, of dat verwacht, dat deze gevolgen ten uitvoer gebracht zullen worden op de manier, zooals wij het doen. Het wordt algemeen gedacht, dat dit gedaan zal worden door de openbaring van Gods macht, onafhankelijk bijna van menselijke werking en poging; maar wij zijn geleerd geworden, dat wij de kinderen van God zijn, en dat Hij Zijne doeleinden uitwerkt door Zijne kinderen te helpen, hen te onderwijzen en hen te laten werken in de richting die Hij aanwijst. Dit het geval zijnde, zouden wij de beloevingen ter harte

moeten nemen, die wij ontvangen hebben, en begrijpen dat de Heere ons eene zending gegeven heeft, en dat wij geroepen zijn, onze beste begaafdheden in te spannen om de doeleinden te vervullen die voorspeld zijn. Ik denk, als wij dit allen zouden doen, en gevoelden dat de vervulling van deze dingen van ons afhangt, persoonlijk zoowel als gezamenlijk, zoude het de gevolgen hebben, ons tot grooten ijver te bewegen en aan te sporen. Ik geloof, dat diegenen van ons, welke niet willen arbeiden tot het volbrengen van dit resultaat, verwijderd zullen worden uit het midden van de Heiligen der laatste Dagen. Ik geloof niet, dat menschen, als het einde nadert, kunnen staande blijven in deze Kerk met werkeloos, traag, onverschillig en zondig te blijven. God heeft ons geroepen om dit werk te doen, en wanneer Hij mannen roept, zooals wij gezien hebben, om op zendingen te gaan en zekere dingen te volbrengen in de prediking van het Evangelie, indien zij niet arbeiden in die zending zooals zij moeten doen, neemt Hij Zijnen Geest van hen weg. Insgelijks, daar ons deze groote zending opgedragen is, en daar zij ons opgelegd is en wij er mede belast zijn, zal de Heere, indien wij die zending niet trachten te volbrengen, Zijnen Heiligen Geest van ons terug nemen. Hij wil ons niet toelaten voort te gaan een leven van onverschilligheid en zondigheid te leiden, in betrekking tot Zijn werk. Het is eene persoonlijke zaligheid, die volbracht moet worden. Indien ik behouden word, en indien Satan gebonden is wat mij aangaat, moet het zijn doordat ik doe, wat God van mijne handen vereischt. God zal mijn vrijen wil niet van mij wegnemen. Indien ik besloten ben naar Satan te luisteren en door zijnen geest beïnvloed te worden, zal Hij mij zulks toestaan in de uitoefening van mijnen vrijen wil, maar ik moet de gevolgen dragen van dus te handelen. Wij zien dit duidelijk in de geschiedenis van Kaïn en Abel. Kaïn had Satan meer lief dan God en hij luisterde naar hem; hij werd de knecht van Satan, tot die mate dat hij deed, wat hij van hem verlangde. Nu, hij konde anders gedaan hebben; hij konde gelijk Abel gedaan hebben; maar hij verkoos anders te doen en hij had de gevolgen van zijn gedrag te verduren.

Wij spreken over het binden van Satan. Satan zal gebonden worden door de macht van God, maar hij zal insgelijks gebonden worden door het besluit van het volk van God, om niet naar hem te luisteren en niet door hem beheerscht te worden. De Heere zal hem niet binden en zijne macht van de aarde nemen, terwijl er mannen en vrouwen zijn, die genegen zijn om door hem geregeerd te worden. Dat is tegen het plan van zaligheid. Menschen te be-rooven van hun vrijen wil, is tegen de doeleinden van onzen God. Er was een tijd op dit Amerikaansch vasteland, waarvan wij een verslag hebben, toen het volk zoo rechtvaardig was, dat Satan geene macht over hen had. Bijna vier geslachten gingen heen in rechtvaardigheid. Zij leefden in reinheid en stierven zonder zonde. Dat was door hunne weigering om zich aan Saten over te geven. Het is niet beschreven, dat Satan geene macht had in andere deelen

der aarde gedurende dat tijdperk. Volgens alle geschiedenis die wij in ons bezit hebben, had Satan dezelfde macht over menschen, welke gewillig waren naar hem te luisteren, maar in dit land had hij geen macht, en hij was in werkelijkheid gebonden. Ik geloof dat dit het geval zal zijn in het duizend-jarige rijk; en ik betracht het, zooals ik den gelukkigen toestand beschouw, die beschreven is in het verslag, waarover ik spreek. Ik verwacht dat eer Satan volkomen gebonden is, de goddeloozen vernietigd zullen worden. Gij zijt bekend met de geschiedenis, welke het Boek van Mormon geeft over dat tijdperk. Er was een groote verwoesting onder het volk. De Heere bezocht hen op eene zeer vreeselijke manier. Ontzettende onheilen kwamen over hen en de goddeloozen werden volkomen uitgeroeid, op dezelfde manier als de menschen van vóór den zondvloed uitgeroeid werden door denzelfden. Dat goddeloos geslacht was volkomen verdelgd en alleen degenen die rechtvaardig waren, bleven over. Ik verwacht dezelfde soort verwoestingen, die de heerlijke gebeurtenis zullen voorafgaan, welke plaats zal hebben in de naaste toekomst. De aarde zal bezocht worden door vuur. President Smith heeft ons gisteren verteld, dat „hij die geen tienden betaalt, zal verbrand worden (met Zijne komst).” Ik geloof, dat er een werkelijk vuur zal komen op de aarde, en rampen en verwoestingen zullen van zulk een algemeen karakter wezen, dat de aarde verbrand zal worden, zoo te zeggen en maar weinige menschen zullen overblijven. Indien de bedekking onzer stad (Salt-Lake-City) weggenomen konde worden, en van de steden der wereld — ik zou onze stad niet willen vergelijken met velen, maar zelfs als zij afgenomen werd van onze stad, zouden wij, die hier van daag zijn, ontsteld worden door het gezicht. De gruwelen en geheime goddeloosheid die uitgeoefend worden onder de natiën, dringen zich in onder ons. Onuitsprekelijke handelingen kruipen in. Zij zijn van verschillenden aard. Indien wij er in het geheel over spraken, zouden wij hun afschuwelijk karakter moeten verbergen. In onze eigen natie (Amerika) en in de natiën der aarde, is een toestand van zaken, die, indien wij ze wisten, ons met schrik zouden vervullen. Laat mij een voorbeeld aanhalen.

In Engeland werd een korten tijd geleden een man, die zich in de maatschappij voordeed als een man van beschaving en fatsoen en die lezingen gaf over *aesthetics* (de leer van het schoone), schuldig bevonden aan een der gruwelijkste misdaden — eene misdaad, op welke, onder de oude wet, de doodstraf stond; eene misdaad, die ten uitvoer gebracht werd door de natiën van ouds, en welke de oorzaak was, dat God hunne verwoesting en verdelging gebod. Deze misdaad werd bewezen tegen dezen man, en sommigen van zijne metgezellen waren wat men noemt edelmannen. Hij werd naar de gevangenis gezonden. Zijn term van gevangenschap geëindigd zijnde, komt hij uit de gevangenis en is nu bezig, zoo wordt er gepubliceerd, met het schrijven van een boek, en wij veronderstellen, dat hij ontvangen wordt in gegoede kringen, ofschoon hij schuldig is aan deze naamlooze misdaad. En is dit

algemeen? Indien wij mogen gelooven wat ons gezegd wordt, zonder zelf onderzoek in te stellen, is deze en andere gelijksoortige goddeloosheid, veel te algemeen. Dezelfde zonde die de geheele verwoesting van Sodom en Gomorra veroorzaakte! Deze en andere gruwelijke misdaden worden uitgeoefend. Hoe zullen zij gestopt worden? Alleen door de verwoesting van degenen die ze uitoefenen. Indien een klein nest van hen overbleef die schuldig waren aan deze dingen, zouden zij spoedig anderen bederven, zooals sommigen onder ons bedorven worden. In het komen tot deze bergen hoopten wij eene plaats te vinden, waar wij afgezonderd konden leven van de gruwelen van Babylon. Maar hier in deze afgezonderde plaats dringt goddeloosheid zich in, en wordt uitgeoefend op dit land (Amerika), hetwelk wij aan den Heere hebben toegewijd als een land van Zion! Hoe kan dat gestuit worden? Niet terwijl diegenen bestaan, die eene kennis hebben aan deze vuile misdaden. De eenigste manier, volgens alles wat ik verstaan kan als het woord van God, is dat de Heere hen uitroeit, opdat er niemand overblijve, die de kennis van deze vreeselijke handelingen onder de kinderen der menschen in het leven houdt. En God zal het doen, zoo zeker als Hij gesproken heeft door de monden van Zijne profeten. Hij zal de goddeloozen verwoesten, en zij die overblijven zullen zijn als de Nephieten, nadat de goddeloozen allen gedood waren; zij waren rechtvaardige mannen en vrouwen, die gedurende meer dan twee honderd jaren volgens de wet des hemels leefden.

De plicht, die op ons rust, is, zelf rein te leven en onze kinderen een leven van reinheid te doen leven. Er is te veel lichtzinnigheid onder ons. Ofschoon veel ons geleerd wordt aangaande deugd, hooren wij nu en dan van handelingen, die ons de grootste pijn veroorzaken, jonge menschen die zich overgeven aan onzedelijke handelingen; kinderen twee, drie en vier maanden vroeger geboren dan zij moesten zijn. Het is een buitengewone toestand, dat de eerste kinderen van sommige huwelijken somtijds vijf maanden en zelfs korter na het huwelijk geboren worden. Dit is een bewijs van iets zeer verkeerd. En dit is niet alles. Wij weten niet wat in het geheim gedaan wordt. Dit wordt openbaar, omdat het bewijs van zonde aan het licht komt en niet verborgen kan blijven zonder het plegen van een meer afschuwelijke misdaad. En dit onder een volk zooals wij zijn! Doch veel ervan is te wijten aan ons verzuim. Vaders en moeders geven niet die aandacht aan hunne kinderen, aan hunne gewoonten en hunnen omgang, die zij er aan zouden moeten geven. Indien zij hen met zorg bewaakten, en hen ondervroegen, waar zij gaan en met wien zij omgaan, en hen beschermden, zouden zulke dingen niet gebeuren. Er zijn toestanden in de maatschappij, zelfs onder andere natiën, waar zulke dingen zeer zeldzaam zijn, vanwege de gewoonten van het volk. Vaders en moeders bewaken hunne dochters met de grootste behoedzaamheid en waakzaamheid. Frankrijk is een van deze natiën. Ofschoon er van Frankrijk gezegd wordt, dat het eene verdorven natie is, worden de dochters van het volk bewaakt en

hun omgang met de andere sekse zoo beschermd, dat iets van dezen aard bijna nooit plaats vindt. Maar bij ons is er te veel vertrouwelijke omgang tusschen de seksen. Het is verkeerd en leidt tot slechte gevolgen. Het begaan van zonde maakt het leven ellendig. Geene vrouw kan de overtreding van haren man vergeten, en geen man kan ooit zijn eigen zonde vergeten. Het is voor hen pijnlijk door het leven, om er aan te denken. Wij zouden als een volk moeten waken tegen deze dingen. Alle soorten van boosheden worden ingevoerd. Wij hebben mannen hier, met wie eene vrouw niet méer vertrouwd kan worden dan zij konde zijn in den kuil van een wolf — en mannen van achtenswaardige verschijning, die handelen als of zij wel opgevoede personen waren. Ouders zouden zoo veilig zijn in het toevertrouwen eener dochter aan een wild beest als aan een van dezen. Dit soort van mannen loeren op de andere sekse, en hebben zichzelf zoo ver gebracht, dat zij denken dat het noch zondig, noch verkeerd is. Zij verwoesten de deugd, waar zij slechts kunnen en zijn er trotsch op. Zij gelooven niet dat het noodig is, deugd te hebben onder de mannen, en alle vrouwen die zij kunnen bewegen, aan hunne wenschen gevolg te geven, beschouwen zij als hun wettigen buit. En dit volk komt onder ons en vereenigt zich met ons! Onze jonge mannen vereenigen zich ook met hen en sommigen hunner nemen lessen van hen. Wij hebben onlangs een geval van dien aard gehoord, dat onze zielen tot in het binnenste heeft bewogen.

Wanneer zullen deze dingen eindigen? Wanneer God de goddeloozen zal bezoeken met Zijne oordeelen, zooals Hij het doen zal. Dan zullen deze handelingen en de goddeloozen en de kennis van hunne goddeloosheid vernietigd worden. Dan hoop ik, zullen de vuile bijzonderheden en de juiste vormen en wijzen van deze gruwelen geheim gehouden worden, gelijk de profeet Alma zijnen zoon Helaman raadde aangaande de geheime eeden en verbonden van de Jaredieten, die ontstonden in de dagen van Master Mahan, van wien wij lezen in de nieuwe vertaling, en die het hoofd was van die geheime vereeniging, welke zich gevormd had om moorden te begaan en werken der duisternis. Alma zeide tot Helaman: „Daarom zult gij deze geheime plannen van hunne eeden, en hunne verbonden van dit volk houden, en alleen hunne goddeloosheden en hunne moorden en gruwelen zult gij aan hen bekend maken en gij zult hun leeren alle zulke goddeloosheden, gruwelen en moorden te verachten; en gij zult hun eveneens leeren, dat dit volk verwoest was omreden hunne goddeloosheden, gruwelen en moorden.”

Zoo, vrouw ik, zal het met ons zijn. De kennis van de goddeloozen en hunne verwoesting zal in ons midden bewaard blijven; maar de gruwelen en de goddeloosheid zelf zullen verborgen worden van de menschelijke kennis, zoodat goddeloosheid afgeschaft moge worden op aarde en het rijk van rechtvaardigheid moge aanbreken.

Mijne broeders en zusters, wanneer ik op deze wijze spreek,

geef ik mij zelf niet over aan theorie. Ik wil niet in het minst omstandigheden overdrijven, die bestaan. Mijne plichten hebben mij geroepen om tamelijk veel met de wereld om te gaan; doch ik heb eene kennis van dingen ontweken, welke open voor mij waren, indien ik verkozen had, hen te bezien of een onderzoek dienaangaande te doen. Niettegenstaande dit, is het voor mij onmogelijk geweest eene kennis van vele dingen te ontwijken aangaande vele goddelooze handelingen, en hoe weinig zonde er aan verbonden wordt door het volk van de wereld. Dit is, wat de vreeselijke kenmerkende hoedanigheid is in de maatschappij. Mannen mogen verleiden; mannen mogen schuldig zijn aan laagheid; mannen mogen gemeene namen krijgen voor hunnen omgang met de andere sekse, toch wil de maatschappij hen ontvangen en hunne overtredingen kwijtschelden; in waarheid scheen het mij somtijds, alsof mannen van dit karakter, bij een zeker soort vrouwen meer aantrekkelijk waren dan reine, bescheidene, schroomvallige mannen. Zij schijnen hen grooter te achten, vanwege de faam die zij bereikt hebben in hunne overwinningen op de deugd; maar een arm meisje, dat op zulk eene manier valt, wordt in het stof vertrappt en wordt een verloren ziel! En haar eigen sekse, terwijl de verleider bewonderd wordt, en zij hem in haar gezelschap ontvangt, zal dikwijls het wreedst en heftigst zijn in hare veroordeeling van hunne arme zuster, welke gevallen is door de list en den verleidenden invloed van den man. Nu, dit alles is verkeerd. Toch is dit gevoel ook onder ons tot eenige mate. Mannen moesten verantwoordelijk gehouden worden, en ik geloof, de Heere houdt hen, in zulke gevallen, onder veel striktere verantwoordelijkheid dan vrouwen. De vrouw heeft hare eigen hartstochten te bestrijden, maar wanneer daarbij het belastigen van den man gevoegd wordt, zoude de vrouw dan niet met genade aangezien moeten worden en verschillend beschouwd worden van dat lage wezen, dat, voorzien van sterkte en macht, zijne kwelling toevoegt aan hare zwakheden en haar overmeestert, haar de prooi van zijne onheilige lust makende? Ik zeg, ja, ja! Zulke mannen zullen verdoemd worden, en indien er eene grootere verdoemenis is dan eene andere, dan zullen zij daar gebracht worden. (*Wordt vervolgd.*)

Zielsverhuizing.

Het is vreemd, dat in deze eeuw van snoevende afwijking van de waarheid, zooals zij in Christus Jezus geopenbaard werd, dui-zenden zich tot de versteende godsdiensten van het verre Oosten keeren en voorgeven, in hnn verbleekt omhulsel, dat met der eeuwen stof bedekt is, de ware oplossing gevonden te hebben van de vraagstukken van tijdelijk en eeuwig bestaan. Een van de ideën, aldus uit de duisternis gehaald en op het voetstuk van zoo-gemaand modern onderzoek geplaatst, is de leer van de zielsverhuizing. Maar hoe velen van de hedendaagsche aanhangers van

die opvatting begrijpen wat het beteekent? De volgende paragrafen van de *Missionary Review*, in de *Literary Digest* aangehaald, zijn een bedachtzaam onderzoek waard. Na eene beschrijving van de Indiaansche Fakirs en hun afstuitend voorkomen, zegt de schrijver van het artikel:

„Wat moet de aard zijn van het geloof, waarvan het ideaal voor ons staat? Wij staan verblind in het zonlicht, en trachten te begrijpen, dat het niet een droom is — dat voor deze mannen, onze broeders, deze onreinheid, deze verlaging, deze vale luiheid, de verwezelijking van heiligheid is — en onze harten gaan uit tot Indië, waarvan wij het eerste voorbeeld van haar grootsten godsdienst in zulk eene vorm ontmoeten. Dit is Hindoeïsme, grijs Hindoeïsme, drie duizend jaren oud, dat heden meer dan twee honderd millioen mannen en vrouwen beheerscht. Het tafereel vóór ons is de uitwerking van hare leer. Dit is het hoogste leven, dat iemand leiden kan. Voor hun verstand is het bestaan eene kwaal; de bevrijding daarvan in dit leven, en in ontelbare toekomstige levens is de eenige hoop. Maak uzelf los van de aarde, ga zonder kleederen; heb geen tehuis, geene vrienden, geen volk; doe geen werk; stel belang in hoegenaamd niets, geniet niets, gevoel niets, hoop niets. Maak u los — om dit te doen, lijdt pijn, slaap op staken, laat uzelf uithongeren, of eet krenge en verfoeilijke dingen zonder naam; houdt uwe armen op totdat zij verwelken en de nagels door de hand groeien; doe alles en wat het ook zij, om van uwen grootsten vloek verlost te worden — het zelfbewust bestaan.

„Deze nachtmerrie, de vrees van het bestaan is het natuurlijk gevolg van de theorie van zielsverhuizing — die somberste en meest hopelooze menschelijke verklaring van het leven. Bedenk een oogenblik, wat het voor u zoude zijn, te gelooven dat ieder levend ding op het rond der aarde, het lichaam van eene ziel was — allen zonder onderscheid zielshuizen; en dat menschelijke zielen onophoudelijk door ontelbare levens trekken en voor altijd door dezen moeten gaan, naarmate hunne verdiensten of verkeerdheden zijn? Wij noemen het zielsverhuizing, en laten met dat woord het idee varen. Maar geloof aan dat idee te hechten, te denken dat de zielen, die gij het meest bemint, en die de dood weggeroepen heeft, in het een of ander lichaam opgesloten zijn — dat van een jakhals, van eene koe, van eene slang misschien — en daar gebonden zullen zijn, gevoelende, lijdende, genietende indien zij kunnen, totdat de dood haar opnieuw slaat en wederom veranderen zij van woning en gaan over in eene andere vorm, zooals slaven, koningen, of wat dan ook — dat idee te gelooven, wat wil dat zeggen? Bedenk de last daarvan, het eindeloos, rusteloos, vermoeiend rondzwerven, waaraan geen ontkomen is; de greep van het noodlot, die u vasthoudt en u voortdrijft; het onverbiddelijk oordeel, waarvan geen herroeping bestaat, geeft u over aan het lage leven van een kruipend dier of aan ander walgelijk bestaan. Morgen wordt gij misschien geboren als een melaatsche, een onnoozele

een moordenaar of iets anders — Karma, uw noodlot bestemt wat zal zijn, en uw lot hangt geheel van uwe verdiensten af. Er is nergens medelijden, er bestaat geen vergiffenis. Overkomt u vandaag moeite? Wel, gij hebt het gisteren verdiend in uw vorig lichaam. Toen hebt gij gezondigd, nu wordt gij gestraft. Deze theorie schijnt alles zoo voldoende te verklaren — al de bochten en ongelijkheden van het leven, al den vreemden toeval van het lot. Maar het is zoo hard, zoo hopeloos. Zes en tachtig millioen maal zult gij geboren en weder geboren worden, om te lijden, te leven en te sterven.

„Wat is er natuurlijker dan te wenschen om den tijd te verkorten? Wordt een toewijder, misschien een fakir. Zoodoende maakt gij uzelf los. Trapsgewijze onttrekt gij uzelf aan de zielsverhuizing. Gij hebt eene kleine en ver-afgelegene kans van spoediger rust te vinden — de vergetelheid van Nirvana — „niet te bestaan.”

Het is nuttig om de bijna ondoordringbare duisternis van de wereld te beschouwen, daar het ons helpt om de onschatbare zegeningen des levens te verstaan, die in de openbaringen van waarheid gegeven zijn. Het Oostersche verstand is evenzoo ontwikkeld als eenig ander deel van het menschelijke vermogen. Het is bekwaam tot de scherpste begrippen en het meest logisch redeneeren. En toch faalt het, zonder het licht van openbaring, er geheel in, de eenvoudigste grondbeginsels van waarheid te vatten. Voor zijne omzwervende verbeelding is het bestaan zelf eene last geworden, en volkomen geluk moet gezocht worden in de uitsterfing van het zelfbewust bestaan. Hoe verschillend is deze beschouwing van die, welke over het verledene, tegenwoordige en toekomstige door openbaring geopend is. De eene is de wijsheid der menschen, door de Heilige Schrift „dwaasheid” genoemd, de andere is waarheid, onmiskienbaar, goddelijk.

Des. Nēws.

Ontslag en Benoemingen

Ouderling Gerrit J. Kruitbosch is van zijnen arbeid in deze zending eervol ontslagen, om den 9^{den} Juni per stoomschip *Ethiopia* huiswaarts te keeren. Sedert de indeeling van de Zending in Conferentiën, heeft Broeder Kruitbosch over de Arnheemsche Afdeeling gepresideerd. Wij wenschen hem eene gelukkige reis en eene aangename ontmoeting met de zijnen in Zion.

Ouderling W. W. Francis, President der Amsterdamsche Conferentie is van zijnen arbeid in die afdeeling ontslagen, en benoemd als President der Arnheemsche Conferentie.

Ouderling A. A. Hinkley is van zijnen arbeid in de Rotterdamsche afdeeling ontslagen, en benoemd als President der Amsterdamsche Conferentie.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 IZWIJK Hubertstraat, Rotterdam.

Verslag van Conferentie.

De drie-maandelijksche conferentie van de Arnhemsche afdeeling, van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd gehouden op Zondag 8 Mei 1898.

De morgenvergadering werd geopend ten 10 uur in de gewone zaal, Walstraat 14. Er waren tegenwoordig President Alf. L. Farrell en G. J. Kruitbosch, de Conferentie-President en B. C. Holbrook. P. J. Kammeijer, F. E. Hansen en A. Petterson. De twee laatstgenoemden zijn reizende zendelingen van de Amsterdamsche afdeeling. Na de opening der vergadering werd het Avondmaal bediend door de Zendingen P. J. Kammeijer en A. Petterson. Eerstgenoemde sprak eenige toepasselijke woorden aangaande deze verordening. Vervolgens werden de algemeene autoriteiten der Kerk, het Presidentschap der Europeesche Zending, de President en Zendingen der Nederlandsche en Belgische Zending met de lokale organisatie van Arnhem aan de Heiligen voorgesteld en door het opsteken der rechterhand eenstemmig in hunne roepingen ondersteund. Pres. Farrell sprak toen tot de vergaderden en drukte zijne blijdschap uit in het reine en groote werk der laatste Dagen. Toonde de redelijkheid ervan door voorbeelden en vermaande iedereen, aan de voorwaarden daarvan te voldoen. Sprak aangaande de wet der tienden, de zegeningen daaraan verbonden en waar wij schuldig aan zijn, wanneer wij het betalen daarvan verzuimen als beschreven in Gods Woord. Ook werd er gesproken over het vergaderen naar Zion, hoe noodzakelijk het is, ons te laten leiden door den Heiligen Geest, welke ons den tijd van vergaderen zoude bekend maken. Met goede raadgevingen en in het bijzonder, om elkanders fouten te overzien, liefde te beoefenen, daar dit alles bedekt en het eerste groote gebod van God is, werd deze vergadering gesloten.

De avondvergadering werd ten 6 uur gehouden in de zaal „Tot Nut van 't Algemeen.” Pres. Farrell sprak eenige woorden ter inleiding en deelde het doel van deze vergadering mede, verklaarde in het kort onze leerstellingen en verzocht allen om orde en aandacht. Ouderling G. J. Kruitbosch sprak toen tot de aanwezigen. Spreker drukte den wensch uit, hem nauwkeurig te volgen, opdat de waarheid begrepen en verstaan mocht worden. De oorsprong van het woord „Mormoon” werd verklaard en de betekenis ervan, en wie Joseph Smith was. De vier grondbeginselen van het Evangelie, zooals die verstaan werden door Paulus, kregen

elk afzonderlijk eene duidelijke bespreking, waardoor getoond werd, dat het plan van Jezus Christus het volmaakte was. De leerstellingen van heden ten dage en 1800 jaren geleden werden vergeleken. Het verschil was niet aan God te wijten, daar Hij onveranderlijk is, maar aan den mensch. Met de uitnoodiging om den weg des levens te zoeken en na zijne getuigenis gegeven te hebben, sloot spreker zijne rede.

Pres. Farrell sprak daarna nog eenige toepasselijke woorden, waarop deze aangename avond werd gesloten.

De Priestervergadering werd den volgende dag gehouden, alwaar het noodige onderwijs verstrekt werd.

B. C. HOLBROOK, *Secr.*

De drie-maandelijksche Conferentie van de Brusselsche afdeeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd gehouden op Zondag 22 Mei, in het lokaal, Koninklijke St. Maria Straat-Noord 298a.

President Alf. L. Farrell, de Conferentie-presidenten G. J. S. Abels, Brussel, en A. C. Robinson, Luik, en Zendeling F. W. Thatcher waren tegenwoordig.

De morgenvergadering werd geopend ten 10 uur. Pres. Farrell sprak eenige woorden tot inleiding. Ouderling F. W. Thatcher was de volgende spreker. Hij toonde de noodzakelijkheid aan van de herstelling van het Evangelie door middel der bezoeken van Johannes den Dooper en de Apostelen Petrus, Jakobus en Johannes, en dat iedere prediker persoonlijke macht behoort ontvangen te hebben. Daarna sprak Ouderling G. J. S. Abels, aangaande het verschil tusschen Algemeene en Omstandige wetten, en dat, niet-tegenstaande de toestand des menschen, met ieder geslacht en eeuw verandert, wij toch door ééne en dezelfde grondwet zelig worden, maar dat voortdurende openbaring noodig is om ons wetten te geven, die voor onzen bijzonderen toestand geschikt zijn.

De tweede vergadering had plaats ten 6 uur. Het Avondmaal werd bediend door de Ouderlingen G. J. S. Abels en F. W. Thatcher, nadat eerstgemelde eenige toepasselijke woorden aangaande deze heilige verordening gesproken had. Pres. Farrell stelde de algemeene autoriteiten der Kerk, het Presidentschap der Europeesche Zending en den President en Zendingen der Nederlandsche en Belgische Zending voor, welke allen eenparig in hunne roeping ondersteund werden. Hij sprak verder eenige toepasselijke woorden over de gewoonte van te stemmen voor deze autoriteiten. Spreker, na den velen vreemdelingen die tegenwoordig waren, de noodzakelijkheid aangeduid te hebben, die er bestaat, om dit Evangelie te verkondigen, richtte zijne woorden vervolgens tot de vergaderde Heiligen, en wees er op, hoe een ieder hunner eene persoonlijke overtuiging van de waarheid van het Evangelie door gehoorzaamheid verkregen had, maar dat, volgens spreker's ondervinding, er velen zijn, die te veel op den mensch bouwen en een zekeren verkoren zendeling navolgen, voornamelijk dengene die hen gedoopt heeft.

Door aanhalingen uit de Schrift toonde spreker hun, hoe gevaarlijk het was, op den arm des vleesches zijn vertrouwen te stellen, vóór de mensch volmaakt geworden was.

Hij raadde al zijne hoorders aan, wakende en biddende te zijn en de Schriften te onderzoeken en aan het Priesterschap steeds gehoorzaam te zijn.

De derde en laatste vergadering had plaats ten 8 uur in de Fransche taal. Ouderling A. C. Robinson was de spreker. Hij gaf een algemeen overzicht van de voornaamste beginselen en leerstellingen der Kerk.

Daar is geene verandering bij God, maar de mensch zonder de kracht van den Heiligen Geest zijnde, is tegen zichzelf verdeeld geworden.

Hiermede werd ook deze leerzame en rustige feestdag voor de Heiligen dezer Conferentie gesloten.

De Priestervergadering werd den volgenden dag gehouden, alwaar de noodige inlichtingen en raad verschaft werden.

G. J. S. ABELS, *Secr.*

De Scherpzinnigheid en Dankbaarheid van een Indiaan.

Niet vele jaren nadat de Engelschen zich in de landstreek van Litchfield vestigden, kwam in de schemering van den avond, een vreemdeling, een Indiaan in die stad in een logement en verzocht de waardin hem te voorzien van iets te drinken en een avondmaal. Op denzelfden tijd merkte hij op, dat hij voor geen van beiden betalen kon, aangezien hij geen voorspoed gehad had bij het jagen, maar beloofde te zullen betalen, zoodra het lot hem gunstiger zou zijn. De waardin weigerde hem beide den drank en het avondmaal, noemde hem een luie, dronken vent, die nergens voor deugde, en vertelde hem dat zij zelf niet zoo hard werkte, om hare verdiensten weg te gooien voor zulke schepsels als hij was. Een man die er bij zat en opmerkte, dat de Indiaan, die zich omkeerde om zulk eene onherbergzame plaats te verlaten, en wiens gelaat aantoonde dat hij zeer ernstig leed van ontbeering en vermoednis, gebod de waardin, hem te voorzien van hetgeen hij wenschte en verbod zich, zelf de rekening te betalen. Dit deed zij. Toen de Indiaan zijn avondmaal geëindigd had, keerde hij zich tot zijn weldoener, dankte hem en verzekerde hem, dat hij zijne goedheid herinneren zou en het eerlijk vergoeden, wanneer hij daartoe in staat zoude zijn. Op het oogenblik, zeide hij, kon hij het alleen maar vergelden met een verhaal, hetwelk, indien de waardin hem verlov wilde geven, hij wenschte te vertellen. De waardin, wier voorkomendheid teruggeroepen was geworden door het vooruitzicht van betaling, stemde toe. De Indiaan die zich tot zijnen weldoener wendde, zeide: „Ik veronderstel dat u den Bijbel leest.” De man knikte bevestigend. „Welnu,” zeide de Indiaan, „de Bijbel

zegt, God maakte de wereld, en toen nam Hij hem, en zag op hem, en zeide, „Het is alles zeer goed.” Toen maakte Hij droog land en water, en zon en maan, en gras en boomen, en nam hem, en zag op hem, en zeide, „Het is alles zeer goed.” Toen maakte Hij beesten, en vogels, en visschen, en nam hem, en zag op hem, en zeide, „Het is alles zeer goed.” Toen maakte Hij den man, en nam hem, en zag op hem, en zeide, „Het is alles zeer goed.” Toen maakte Hij de vrouw, en nam hem, en zag op hem, en Hij durfde niet een zulk woord te zeggen.” De Indiaan ging heen, nu hij zijn verhaal verteld had.

* * * * *

Eenige jaren later had de man die hem begunstigd had, eene gelegenheid om eenigen afstand in de wildernis te gaan, tusschen Litchfield (toen eene grenskolonie) en Albany, waar hij gevangen genomen werd door een Indiaanschen spion en naar Canada gebracht werd. Toen hij de voornaamste kolonie van den stam aan de zuidelijke grens van de Lawrence bereikt had, werd er door sommigen van de buitmakers voorgeslagen, dat hij ter dood zoude gebracht worden. Gedurende de beraadslaging verzocht een oude Indiaansche vrouw, dat hij aan haar gegeven zoude worden, opdat zij hem mocht aannemen in de plaats van eenen zoon, dien zij in den oorlog verloren had. Hij werd diensvolgens aan haar overgegeven en woonde gedurende den volgenden winter met hare familie, waar hij het gewone effect van herbergzaamheid bij de wilden ondervond. Den volgenden zomer, toen hij alleen aan het werk was in het woud, kwam een onbekende Indiaan tot hem en vroeg hem, om hem op een bestemden dag te ontmoeten op een door hem aangewezen plaats. De gevangene bewilligde in het voorstel, maar niet zonder eenige vrees, dat onheil tegen hem voorgenomen was. Gedurende den tusschentijd werd deze vrees tot zulk eene mate vermeerderd, dat zij hem krachtdadig afraadde, zijne verbindtenis te vervullen. Spoedig daarna vond hem dezelfde Indiaan wederom aan het werk, en berispte hem zeer ernstig voor het niet volbrengen zijner belofte. De man verontschuldigde zich lomp genoeg, doch op de beste manier die in zijn vermogen was. De Indiaan vertelde hem, dat hij tevreden zoude zijn, indien hij hem op dezelfde plaats ontmoeten wilde op een anderen dag, welken hij vaststelde. De man beloofde, hem te zullen ontmoeten, en hij vervulde zijne belofte. Toen hij op de plaats aankwam, vond hij den Indiaan voorzien van twee geweren, ammunitie voor dezen en twee ransels. De Indiaan gebood hem, een van elk te nemen en hem te volgen. De richting van hunne reis was naar het Zuiden. De man volgde zonder de minste kennis van hetgeen hij te doen had, of waar hij heenging, maar begreep, dat indien de Indiaan zich voorgeromen had, hem letsel aan te doen, hij hem bij het begin om het leven gebracht had en dat hij ten minste zoo veilig zoude zijn waar hij was, als hij in eenige andere plaats konde zijn. Zijne vrees bedaarde daarom binnen een korten tijd, ofschoon de Indiaan een diep en geheimzinnig stilzwijgen bewaarde betref-

fende het doel van den tocht. Over dag schoten zij het wild, dat op hunnen weg kwam en des avonds staken zij een vuur aan, waarbij zij sliepen. Na eene vervelende reis van vele dagen, kwamen zij op eenen morgen aan den top van eene hoogte, waar zich een uitzicht aanbod op eene bebouwde landstreek, in welke zich een aantal huizen bevond. De Indiaan vroeg zijnen metgezel of hij het land kende. Hij antwoordde gretig, dat het Litchfield was. Zijn gids herinnerden hem, dat hij zoo vele jaren van te voren in de behoeften van een hongerlijdenden Indiaan voorzien had in een logement in die stad, en voegde er aan toe, „ik ben die Indiaan! nu betaal ik u! ga naar huis.” Dit gezegd hebbende, groefte hij hem, en de man keerde met vreugde naar zijn eigen huis terug.

Improvement Era.

Het Inzegenen en Doopen van Kinderen.

In eene openbaring aan den Profeet Joseph Smith gaf de Heere het volgende gebod betreffende het inzegenen van kinderen:

„Elk lidmaat van de Kerk van Christus die kinderen heeft, zoude hen brengen tot de Ouderlingen vóór de kerk, die hunne handen op hen zullen leggen in den naam van Jezus Christus en hen zegenen in Zijnen naam.” (Leeringen en Verbonden, 20 : 70).

In eene andere openbaring zegt Hij: „Alle ouders in Zion en hare vertakkingen, waar zij ook gevestigd zullen zijn, die kinderen hebben, en hen niet onderwijzen in de leer van de bekeering, het geloof aan Christus den Zoon van den levenden God, den Doop en het ontvangen van den Heiligen Geest door de oplegging der handen, als zij den leeftijd van acht jaren zullen bereikt hebben, zoo zullen hunne zonden op de hoofden der ouders nederkomen. Dit zal eene wet zijn voor de inwoners van Zion en hare vertakkingen, waar zij ook gevestigd zullen zijn en hunne kinderen zullen gedoopt worden voor de vergeving van hunne zonden, wanneer zij acht jaren oud zijn, en de oplegging der handen ontvangen. Ook zullen zij hunne kinderen leeren bidden; en oprecht te wandelen voor God.” (Leeringen en Verbonden 68 : 25—28).

Wij vestigen de aandacht der Heiligen op deze geboden, om sommigen hunner te herinneren aan de gewichtige plichten, die zij hunnen kinderen verschuldigd zijn, opdat zij niet verzuimd zouden worden.

Door onverschilligheid of zorgeloosheid blijven ouders somtijds in gebreke om hunne kinderen in te laten zegenen door de Ouderlingen vóór de Kerk. Totdat deze plicht volbracht is, worden kinderen van zulke ouders niet gerekend of ingeschreven als leden van de Kerk.

Sommige ouders verzuimen opzettelijk, hunnen kinderen de beginselen van het Evangelie te leeren en zoeken hunne manier van doen te rechtvaardigen door te zeggen, dat zij er de voorkour aan geven, hunne kinderen vrij te laten, voor zichzelf te kiezen,

wanneer zij oud genoeg zijn dit te doen. Veronderstel dat een man een vruchtbaar, welbewerkt stuk land bezat, hetwelk klaar was voor het planten, maar waarin hij geen zaad gezaaid had. Zoude hij als een wijs man beschouwd worden, indien hij een goeden oogst graan van dat land verwachtte, als het aan alle zijden omringd was met landstreken die met onkruid bedekt waren en hij zelfs weigerde om eenig goed zaad in den vruchtbaren grond, in zijn bezit te zaaien, tot de lentetijd of het beste jaargetijde voorbij was? Wat zoude gedacht worden van een tuinier, die begeerde, dat boomen die hij geplant had, opgebracht werden om in eene zekere richting te groeien en het nimmer ondernam, die te buigen zooals hij wenschte, tot zij groot gegroeid waren en buiten zijne macht waren, ze te veranderen?

De zendelingen zouden toezien, dat de Heiligen de plichten verstaan, die zij hunnen kinderen verschuldigd zijn en ouders aanmoedigen, daarop bijtijds acht te geven.

In het maken van statistieke verslagen zouden geen kinderen onder acht jaren geteld moeten worden, zelfs al zijn hunne ouders lidmaten, tenzij zij gezegend zijn geworden in de Kerk: maar alle kinderen die gezegend zijn geworden, of zij van ouders der Heiligen der laatste Dagen zijn of niet, zouden geteld moeten worden. Kinderen die gezegend zijn geworden en tot den ouderdom van acht jaren gekomen zijn en ouder, maar die vanwege het verzuim of de onwilligheid der ouders, niet gedoopt zijn geworden, mogen nog geteld worden als kinderen in statistieke verslagen, indien het niet zichtbaar is, dat de kinderen zelf zich tegen de Kerk verzetten. Er zijn sommige gevallen, waar de kinderen den doop verlangen en zouden aannemen, maar zij worden door hunne ouders verhinderd, en wij zouden verstandig zijn, zulke namen niet van onze verslagen af te nemen.

E. F. P.

Wonderen van Grooter New-York.

Grooter New-York omvat een aantal steden, vlekken en dorpen, die eene bevolking hebben vanaf eenige honderd tot 2,000,000 ieder. Hare bevolking zal 3,300,000 of meer zijn, met eene oppervlakte van 360 vierkante mijlen. Zij volgt in omvang slechts op het groote Londen, onder de steden der wereld. Dit brengt Parijs op den derden rang. En men herinnere zich, dat Londen eene stad was, twee duizend jaren vóór de eerste blanke man op Manhattan Eiland zijnen voet zettede. New-York zou plaats verschaffen voor 132 zulke steden, en toch bevat zij zooveel menschen als de dertien koloniën Noord-Amerika telden, toen deze hunne onafhankelijkheid verklaarden. Mr. Waldron begint ons te verwonderen met de verklaring, dat de bevolking van Grooter New-York, schouder tegen schouder op eene lijn gesteld, van New-York tot St. Louis zou strekken, een afstand van duizend mijlen, en indien zij, bij paren, dag en nacht zouden voorbij marcheeren, zoude het

drie weken duren, vóór het laatste paar den toeschouwer zou voorbij gegaan zijn. De binnen de grenzen van de stad liggende spoorwegen zouden van New-York tot Omaha reiken, en de op zuilen aangelegde lijnen alleen zouden eene dubbele Spoorverbinding maken met New-Haven, Conn. De tramlijnen hebben een kapitaal van 95,000,000 dollars, en hare 5000 trams leggen gezamenlijk jaarlijks 85,000,000 mijlen af, hetgeen den afstand van de aarde naar de zon omtrent zou beslaan. Zij vervoeren 480,000,000 reizigers per jaar en gemiddeld 1,300,000 per dag. De stoom-wegen, die in het nationale centrum uitkomen, zenden iedere vier en twintig uren 1.000 reizigers-treinen uit, en gemiddeld ongeveer 500.000 verlaten of komen iederen dag in de stad met dezelijnen. Het bedrag, dat iederen dag in wissels door de banken omgezet wordt, is 69,000,000 dollars, ongeveer de helft grooter dan de gezamenlijke bankwissels van al de andere steden des lands. Mr. Waldron zegt:

„In 1626 kochten de Hollanders het Manhattan Eiland voor 24 dollars. Het omliggende land werd toen niet waard geacht om gekocht te worden. Heden is de waarde van het land en de gebouwen in de vergrootte stad niet minder dan 4.500,000,000 dollars. Dit is gemiddeld 125,000 dollars per akker en 50 centen (*f*1.25) per vierkante voet voor de heele 360 vierkante mijlen. Er zijn echter gedeelten vooraan in Broadway en in Wallstraat, die men niet voor minder dan duizend maal dien prijs kan koopen. Een werkman zou het dagloon van twintig jaren moeten uitgeven voor eene plaats groot genoeg om hem eene behoorlijke begraafplaats te verschaffen. Het grondeigendom van deze eene stad zou het derde gedeelte van al de boerderijen van de Vereenigde Staten kunnen koopen.”

GEO B WALDRON, in *Mc Clure's Magazine*.

Wij leven in gedachte. Indien wij onpasselijk denken, leven wij onpasselijk; indien wij edel denken, leven wij edel.

N. L. MORRIS.

Niet van hem, die slechts voorspoedig is in het maken van een fortuin, en zodoende de natuurlijke liefde van het hart verstompt, en daarvan de liefde voor zijne medemenschen verjaagt, kan gezegd worden dat hij waarlijk voorspoedig is; maar hij die zóo leeft, dat diegenen welke hem het beste kennen, hem het meeste liefhebben; en dat God, die niet alleen zijne daden, maar ook de inwendige gevoelens van zijn hart weet, hem zal liefhebben; van zulk een persoon alleen, niettegenstaande hij sterven moge in armoede, kan het inderdaad en met waarheid gezegd worden, „hij zoude gekroond moeten worden met den krans van voorspoed.”

HEBER J. GRANT.

„De mensch is, dat hij vreugde moge hebben” en ofschoon hij door veel wederwaardigheden te gaan heeft, zal de tijd komen,

wanneer hij de wijsheid van het plan des levens zien en God erkennen zal als de gever van alle zegeningen. Het is vanwege het misverstand van den mensch, dat hij veroordeelt wat bestaat, als ongepast zijnde voor een wijzen Schepper. A. J. H. DAVIS;

Gemengd Nieuws.

Tegenwoordig zijn omtrent 1700 zendingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werkzaam, om het Evangelie onder de volkeren te verkondigen. Hun werk wordt met meer goed gevolg bekroond dan ooit te voren.

Notitie van Conferentie.

De drie-maandelijksche Conferentie van de Rotterdamsche afdeeling zal gehouden worden op Zondag 12 Juni. Ten 10 uur 's morgens zal er eene vergadering plaats vinden in het gewone lokaal, 73 Linker Rottekade; en des avonds om 8 uur zal er eene vergadering gehouden worden in het lokaal *Caledonia*, 41, Haringvliet N. Z.

De drie-maandelijksche Conferentie van de Amsterdamsche afdeeling zal plaats hebben op Zondag 19 Juni. Drie vergaderingen zullen gehouden worden, namelijk om 10, 2 en 8 uur, in het lokaal, 109—111 De Wittenstraat.

Deze beide Conferentiën, te Rotterdam en te Amsterdam, zullen vereerd worden met het bezoek van President Rulon S. Wells van de Europeesche Zending, met een of beide zijne raadgevers. Allen worden vriendelijk verzocht deze vergaderingen bij te wonen, en de Heiligen worden bijzonder verzocht in grooten getale tegenwoordig te zijn, en hunne vrienden en bekenden uit te noodigen met hen te komen, opdat deze algemeene bijeenkomsten voor velen tot nut mogen strekken.

Overleden

Zuster Geertje F. Vellman (Smolt), geboren 2 Maart 1830 te Rotterdam, is op 21 Mei j.l. aldaar overleden. Zij stierf in vol geloof in het Evangelie en verwachtte eene heerlijke opstanding.

I N H O U D:

Redvoering	Blz. 161	Het Inzegenen en Doopen van kin-	
Zielsverhuizing	" 166	deren	Blz. 173
Ontslag en Benoemingen	" 168	Wonderen van Grooter New-York	" 174
Verlag van Conferentie	" 169	Gemengd Nieuws	" 176
De Scherpzinnigheid en Dankbaar-		Notitie van Conferentie	" 176
heid van een Indiaan	" 171	Overleden	" 176

Uitgave van ALF. L. FARRELL, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.